

2948 Nicomacho Flaviano cons. Sicil., vicar. Afric., quaest. aulae | divi Theodosi, praef. praet. Ital. Illyr. et Afric. iterum¹, | virtutis auctoritatisq. senatoriae et iudiciae ergo | redditus in honorem filii Nicomachi Flaviani² cons. Camp.³, | procons. Asiae⁴, praef. urbi saepius⁵, nunc praef. praet. | Italiae Illyrici et Africae.⁶ |

Imperatores Caess. Fl. Theodosius et Fl. Placidus Valentinianus | semper Augg.⁷ senatui suo salutem.

Clarorum adq(ue) inlustrium in rep(ublica) virorum adversum casus condicionis | humanae⁸ interpolatum aliquatenus adserere honorem, et memoriam | defuncti in lucem a[etern]a[m]⁹ revocare, emendatio quaedam eius sortis | videtur, quae praeiudic[iu]m [sum]mumq. [detrin]entum⁹ virtutum exsistimatur. | Bono nobiscum, p(atres) c(onscripti), [fausto(que)]⁹ omin[e] intellegitis profecto, quidquid in restitucionem pr[istini honor]is⁹ inlustris et sanctissimae apud omnes recor|dationis Flaviani senio[ri]s adimus, divi avi nostri¹⁰ venerationem esse, | si eum quem vivere nobis, servariq(ue) vobis — quae verba eius apud vos fuisse | pleriq(ue) meministis¹¹, — optavit, sic in monumenta virtutum suarum titulosq(ue) revo|cemus, ut quidquid in istum caeca insimulatione conmissum est, procul ab eius | principis voto fuisse iudicetis; cuius in eum effusa benivolentia, et usq(ue) ad an|naliū¹², quos consecrari sibi a quaestore et praefecto suo voluit¹³, proiecta, | excitavit livorem inproborum. — — (Paullo post) Ex quo quidem ipso non min[us] | memoriae illius quam nobis, p(atres) c(onscripti), supra omnia praestitisti, ut non inmerit[o] patientiae vestrae gratias agamus, ne quid erga restitutionem honoris eius | admoniti potius quam sponte fecisse videamur. — — (Rursus post alia). Gaudete ergo nob[iscum], | p(atres) c(onscripti), optimo imperii nostri opere, ut nobiscum recognoscitis, et redditam vobis e[t] | patriae senatoris eius memoriam et dignitatem probate, cuius consorti[o] | clariores fuistis, et in posteris eius eadem apud nos reverentia vigetis. |

Appius Nicomachus Dexter¹⁴ v. c. ex praef. urb.¹⁵, avo optim[o] | statuendam curavi.

(In latere) . . . Septb. | [Basso et Antioc]ho vv. cc. cons.¹⁶

Romae in foro Traiano rep. a. 1849 (VI 1785 primus descr. diligentissime de Rossi, recognovit Bormann). Titulus spectat ad eundem Flavianum cuius est N. 2947, sed positus est multo postea, anno 454 (not. 46); ipsi titulo subiuncta est epistula imperatorum, quo memoriam eius celebrari permiserunt. — 1) De honoribus Flaviani cf. ad N. 2947. Consulatus omissus, quippe a tyranno datus. — 2) Huius quoque Nicomachi Flaviani multa mentio in epistulis Symmachi. — 3) Consularis Campaniae. — 4) Proconsul Asiae fuit a. 583 (cod. Theod. 12, 6, 18; cf. Seeck Symm. p. CXVII). — 5) III praefectus urbi appellatur hic Nicomachus Flavianus in subscriptione librorum nonnullorum Livii a se emendatorum, quam servaverunt codices decadis primae Livianae antiquiores (excepto Veronensi). — 6) Praefectus praetorio fuit tunc cum titulus positus est, id est a. 454. — 7) A. 425—450 (cf. supra N. 804 seq.). — 8) Alludunt imperatores ad exitum Flaviani occisi vel mori coacti anno 594 (cf. *descriptio* Latiniæ).